

Remény keltése

Minden áldott nap az ember új reménnyel kel fel. Remény egy új teljesítmény elérésében, remény egy fontos vizsga vagy interjú sikerében, remény a gyermekekben, remény a szereteteinkkel való találkozásban, remény a boldogság és öröm pillanataiban részesülni.

Az ilyen remény erőt és bátorságot önt az emberbe: látja az élet értékét, érzi, hogy értékes - új lendületet ad a mindennapokban. Motivál, ha van valami, amiért élni kell aznap. A remény tovább viszi az embert, hogy a nehézségek ellenére is haladhat; ahogy a magyar közmondás mondja: „*a remény hal meg utoljára!*” Aki reménykedik, az biztos, hogy sikerrel fog járni. De kiben reménykedünk?

Izajás próféta könyvében olvassuk: „De akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak, szárnyra kelnek, mint a sasok. Futnak, de nem fáradnak ki, járnak-kelnek, de nem lankadnak el”. *Iz. 40,31.* A Zsoltárok könyvében pedig az áll: „Lelkünk remél az Úrban. Ő a mi segítségünk és a pajzsunk. Szívünk öbenne ujjong, szent nevében bizakodunk. *Zsolt 33,20-21.*

Krisztus a remény forrása. Reményt adott a feltámadásban és az örök életben. Jézus reményt adott számtalan embernek, meggyógyítva őket. A kitaszítottakat felemelte és nagyra becsülte. Elfogadta a társadalom pereméről származó embereket is, különbségtétel nélkül.

Keresztény emberként van feladatunk: hordozzuk a krisztusi reményt! Amikor reményt keltünk az emberek életében, akkor tanúskodunk legjobban Krisztusról és a hitéletről. Szóval és tettel tanúskodunk.

Krisztus az egyház feje, a testé, mi mindannyian pedig a tagjai vagyunk. *Kol 1,18.* Az egyház, mint Krisztus teste egységben van, habár különbözőek vagyunk. Amikor a test megsebesül, az egész test érzi a fájdalmat. Az egyház minden tagjának van feladata, amikor valaki nélkülözik. Mennyire vesszük észre egy másik közösség szükségleteit?

A világmisziós ünnep ezért buzdít minden megkeresztelt embert, hogy érezzen együtt a kevésbé kiváltságos keresztény közösségekkel, akik éppen az első evangelizációt tapasztalják meg, akár Ázsiában, Afrikában vagy óceániai országokban. Ahol a misszionáriusok, papok, szerzetesek, helyi katekéták járnak faluról falura. Anyagi támogatás hiányában gyakran nem jutnak el mindenhova, ahol az emberek nyitottak volnának Krisztus tanítására és követni Őt.

Az óceániai településekre ritkán jutnak el a misszionáriusok - több kihívás miatt is. Katekéták képzésére is szükség volna, hogy legyen saját segítője minden településnek, ahova papok és a szerzetesek nem jutnak el.

A világmisziós gyűjtés révén mi segítünk valóra váltani a reményt a missziós országokban lévő nélkülöző keresztény közösségeknek, akikhez majd ez a segítség eljut. Így járunk Krisztus nyomában, így segítsük építeni az Isten Országát világszerte!

Nagylelkű támogatásukat hálásan köszönöm és Isten oltalmába ajánlom családjukat. Isten áldja meg Önöket!

Tete Remis SVD — Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója

Országos missziós tábor Mátészalkán

2025. július 17. és 20. között került megrendezésre Mátészalkán a Pápai Missziós Művek Szent Gyermekség Művének országos nyári tábora. Az idei év jelmondata a Szentév jelmondatával (A remény zárandokai) fonódott össze: „A reményben legyetek derűsek” (Róm 12,12).

Ez idő alatt az ország különböző pontjairól érkező résztvevők a mátészalkai gyermekekkel együtt egy zenés esten vehettek részt, majd négy csoportban kulturális és kézműves foglalkozásokon. Bejárták Mátészalka utcáit, közösségi házait, kulturális helyszíneit, meglátogatták az itt lévő kárpátaljai fiatalokat, mindközben közös szertartásokkal és imádságos együttléteikkel mélyítették hitüket és elköteleződésüket. Minden résztvevő kapott egy kis tarisnyát, amibe gyűjthette a tábor kis zárandokújtain szerzett emlékeztetőit. Emlékeztetőt, hogy az út göröngyös, emlékeztetőt, hogy a Biblia – Isten szava, jelenléte mindig támasz, emlékeztetőt, hogy a mi feladatunk az, hogy „kis imával, kis áldozattal” segítsünk az arra rászoruló gyermektársainknak.

Az együtt töltött négy nap csúcspontját a szombati Máriapócson végzett Szent Liturgia jelentette, amelyen 15 gyermek tett fogadalmat, ígéretet arra, hogy csatlakozik a missziós gyermekek közösségéhez. A szertartást Bodnár Attila és Kicsák János Sándor görögkatolikus papok mutatták be, Tete Remis SVD atyával, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatójával együtt. A liturgián részt vett Szocska A. Ábel, a Nyíregyházi Egyházmegye püspöke, aki prédikációjában arról beszélt a gyermekeknek,

hogy a keresztény ember sohasem reménytelen, mert Isten segítsége mindig elérhető.

A táborzáró táncház még jobban összekovácsolta a közösséget, a talpalávalót a Kokas Banda húzta (Kárpátaljáról hazánkba átköltöző magyar együttes), velük erősítve nemzeti összetartozásunkat is.

A misszió feladatát maga Jézus Krisztus bízta az egyházra (Mk 6,15-16, Mt 28,19).

Az egyház feladata, hogy a világban Jézus

Krisztus evangéliumát hirdesse. A misszió az egész embert tartja szem előtt, tehát nemcsak a lelkét, hanem a testét is. Ezért nem csak prédikál, hanem tanít, gyógyít és közösségi munkát is végez - mi a gyermekekkel együtt ezt az utat járjuk: „Kis imával, kis áldozattal, gyermekek segítenek gyermekeknek.”

Bene Anasztázia animátor, Mátészalka

Makói tábor

Idén nyáron ismét különleges élményben volt részük azoknak a gyermekeknek, akik részt vettek a missziós táborban. A közel ötven fős kis közösség nemcsak szórakozással töltötte a napokat, hanem a hitben megerősödve, egymást támogatva élte át a közösség összetartó erejét. A programok minden korosztály számára tartalmas kapcsolódást kínáltak. Délelőttként egy-egy keresztény témáról tanultunk és beszélgettünk. Ezek a mélyebb beszélgetések segítettek, hogy a gyerekek közelebb kerüljenek Istenhez, és a kérdéseikre választ találjanak. A délutánok inkább kalandosak voltak: kibicikliztünk Maroslelére, ahol nagy sikerű számháborút vívtak a gyerekek, illetve Apátfalvára is, ahol a homokkitermelőben játszottunk. A tábor területén pedig medencézés, trambulín, vízipisztolycsaták, foci, sakk és még megannyi játék várta a gyerekeket. A sok vidámság mellett mindig szem előtt tartottuk, hogy a játék a közösség építését is szolgálja. A napok során nemcsak a gyermekek között alakultak ki

új barátságok, hanem mi, felnőttek is közelebb kerültünk egymáshoz. Már hiányzik mindannyiunknak a gyerekek nevetése és a közösen átélt pillanatok. A konyhán szolgálók munkája külön említést érdemel: nemcsak a napi étke-

zelekről gondoskodtak, hanem igazi különlegességekkel is meglepték a gyerekeket. Gofri, csokiszökökút, vattacukor, lágyfagyí és popcorn tette még emlékezetesebbé a tábori napokat. Számomra a tábor legszebb pillanatai mégis az estékhez kötődtek. A nap végén együtt adtunk hálát az Úrnak s énekelünk. Ez a tábor több volt, mint egy nyári program: olyan ajándék, amely megerősített bennünket a hitben, és megmutatta, hogy mennyire fontos egymásra figyelni, közösséget építeni és másokat szolgálni. A gyerekek arcán tükröződő öröm és a közösen átélt élmények mindannyiunk szívében maradandó nyomot hagytak.

Juhász Kornélia segítő és

Nyúl M. Fidelis SSND makói animátor

Szunyogh Xavér Ferenc:

Neked adom...

Neked adom gyávaságom,
add érte bátorságod!
Neked adom lanyhaságom,
add érte lángolásod!
Neked adom gyöngeségem,
add érte a te erődöt!
Neked adom bűneimet,
vedd el tőlem azokat!
Neked adom, ami enyém,
add érte, ami Tiéd!
Hozzád megyek, mint kis vízcsepp,
változtass át borrá engem!
Hozzád megyek, földi ember,
változtass magaddá engem!

Ámen.

Hitünk alapja a Krisztussal való barátság!

XIV. Leó pápa a fiataloknak az imavirrasztáson:

Augusztus 2-án este mintegy egymillió fiatal gyűlt össze Tor Vergatán a fiatalok jubileuma alkalmából. A fiatalok kérdéseket tettek fel: „Hogyan találhatunk őszinte barátságra és valódi szeretetre, melyek igazi reményt ébresztenek bennünk?” „Honnan merítsünk bátorságot a döntéshez?” „Hogyan találkozhatunk valóban a feltámadt Úrral életünkben?”

XIV. Leó pápa így válaszolt:

Kedves fiatalok, az emberi kapcsolatok, a másokkal való kapcsolatok mindannyiunk számára elengedhetetlenek, kezdve azzal, hogy a világon minden férfi és nő valakinek a gyermekeként születik. Életünk egy kötélekkel kezdődik, és kötéleken keresztül fejlődünk. Ebben a folyamatban a kultúra alapvető szerepet játszik: ez az a kód, amellyel megértjük önmagunkat és értelmezzük a világot.

A szótárakhoz hasonlóan minden kultúra egyaránt tartalmaz nemes szavakat és vulgáris szavakat, értékeket és hibákat, melyeket meg kell tanulnunk beismerni. Az igazság szenvedélyes keresése során nemcsak kapjuk a kultúrát, hanem életünkről meghozott döntéseinken keresztül alakítjuk is azt.

Az igazság ugyanis az a kapocs, amely összeköti a szavakat a dolgokkal, a neveket az arcokkal. A hazugság ellenben elválasztja ezeket a dolgokat, zavart és félreértéseket okozva.

Manapság az életünket jellemző számos kulturális kapcsolódás közül az internet és a közösségi média „rendkívüli lehetőséget kínál a párbeszédre, a találkozásra és a cserére az emberek között, valamint az információhoz és a tudáshoz való hozzáférésre” (Ferenc pápa: *Christus vivit*, 87). Ezek az eszközök mégis kétértelműnek bizonyulnak, amikor a kereskedelmi logika és az érdekek uralják őket, amelyek ezerfelé tépik kapcsolatainkat. E tekintetben Ferenc pápa emlékeztetett arra, hogy „a kommunikációnak, a reklámnak és a közösségi hálózatoknak a mechanizmusait olykor arra használják, hogy elkábítsanak, a fogyasztástól függővé tegyenek bennünket” (*Christus vivit*, 105). Ekkor kapcsolataink zavarossá, nyugtalanná vagy instabillá válnak. Továbbá – mint tudjátok – manapság algoritmusok vannak, amelyek megmondják nekünk, mit kell néznünk, mit kell gondolnunk, és kikkel kell barátkoznunk. Ez pedig kapcsolatainkat zavarossá, olykor nyugtalanná teszi. Ez az, amikor az eszköz uralja az embert, az ember eszközzé válik: igen, a piac eszközzé, s egyben árucikké.

Csak őszinte kapcsolatok és stabil kötélek teszik lehetővé, hogy jó élettörténetünk legyen.

A Krisztussal való barátság, mely a hit alapja, nem csupán egy segédeszköz a sok segédeszköz közül jövőnk építésére, hanem a mi hajnalcsillagunk. Amikor barátságaink ezt a Jézushoz való erős kötődést tükrözik, akkor biztosan őszinték, nagylelkűek és igazak lesznek.

Kedves fiatalok, szeressétek egymást Krisztusban! Tudjátok meglátni Jézust másokban! A barátság valóban meg tudja változtatni a világot. A barátság út a békéhez.

Kedves fiatalok, dönteni, választani az élet próbatételein keresztül tanulunk meg, és mindekelőtt arra való emlékezéssel, hogy kiválasztottak bennünket. Ennek emlékét kell felfedezni és ápolni.

Az életet ingyen kaptuk, anélkül, hogy választottuk volna! Önmagunk eredeténél nem a mi döntésünk volt, hanem egy szeretet, amely akart bennünket.

Életünk során azok bizonyulnak igaz barátainknak, akik segítenek felismerni és megújítani ezt a kegyelmet a döntésekben, melyeket meg kell hoznunk.

A döntéshez való bátorság abból a szeretetből fakad, amelyet Isten Krisztusban feltár nekünk. Ő az, aki teljes önmagával szeretett bennünket, megváltotta a világot, és így megmutatta, hogy az élet odaadása az út személyünk kibontakoztatásához.

Ezért a Jézussal való találkozás megfelel szívünk legmélyebb vágyainak, mert Jézus az emberré lett Isten Szeretete.

Találjunk bátorságot a nehéz döntésekhez, és mondjuk azt Jézusnak: Te vagy az életem, Uram! Köszönöm.

Kedves fiatalok, Jézus az a barát, aki mindig kíséri lelkiismeretünket. Ha valóban találkozni akartok a feltámadott Úrral, hallgassátok a szavát, mely az üdvösség evangéliuma!

Minden lépésünknel, amikor a jót keressük, kérjük tőle: Maradj velünk, Uram (vö. Lk 24,29). Maradj velünk, mert nélküled nem tudjuk megtenni azt a jót, amit szeretnénk. Te a javunkat akarod, sőt te magad vagy a mi javunk. Akik találkoznak veled, azt akarják, hogy mások is találkozzanak veled, mert a te szavad fényesebb, mint bármely csillag, és a legsötétebb éjszakát is bevilágítja.

Szent Ágoston így ír: „Te ébreszted föl bennünk magasztalásod örömét, mert magadért teremtetted bennünket, és nyugtalan a szívünk, míg meg nem nyugszik benned. [...] Nos, hadd keresselek, Uram, hívogatva téged és beléd vetett hitemben hívogassalak” (*Vallomások*, I, 1).

Ágoston szavai nyomán, és kérdéseitekre válaszul szeretnék mindannyiatokat arra hívni, hogy mondjátok az Úrnak: „Köszönöm, Jézus, hogy elértél engem. Az a vágyam, hogy a barátaid között maradjak, hogy téged magamhoz ölelve, én is útítársa lehessek azoknak, akikkel találkozom. Uram, add, hogy akik velem találkoznak, korlátaimon és gyengeségeimen keresztül is veled találkozzanak!” Ezekkel a szavakkal folytassuk párbeszédünket valahányszor a megfeszített Úrra tekintünk: szíveink őbenne találkoznak.

Valahányszor imádjuk Krisztust az Eucharishtiában, szíveink egyesülnek őbenne.

Végül imádkozom értetek, hogy – örömmel és bátran – állhatatosak legyetek a hitben. És azt mondhatjuk: „Köszönjük, Jézus, hogy szeretsz bennünket!” „Köszönjük, Jézus, hogy szeretted bennünket!” „Köszönjük, Jézus, hogy meghívtál bennünket!” Maradj velünk, Urunk!

Agenzia Fides

Fotó: Magyar Kurír

Michael Milon Dewri atya beszámolója az anondopuri projektről

A Gournadi plébániához tartozó kápolna építése Anondopur faluban

Megvalósult a projekt teljes egészében?

A kápolna építése Anondopurban folyamatban van. A falu lakóinak és az egyházmegyének a régi vágya végre teljesülni fog. Az emberek boldogok, és hálát adnak a Mindenható Istennek és a jótevőknek ezért az új kápolnáért, amely segít nekik folytatni imádságos életüket, és hogy növekedjenek a hitben.

Hogyan járult hozzá a projekt a nemzeti/tartományi/egyházmegyei pasztorációs tervhez?

A kápolna egy hatalmas területen áll. A projekt sokat segít abban, hogy fejlődjön a plébániai élet az egyházmegyében, és segíti a felekezeti és a vallásközi párbeszédet. Ez a kápolna a keresztény egység és az egyházmegyei növekedés jele.

Ki vett részt a projektben?

A jótevők, és a falu népe is hozzájárult adományozással, munkával, erkölcsi támogatással. Időre van szükségünk, hogy összegyűjtsük a regionális adományokat. Az egyházmegye felügyeli a projektet az építőkkel egyeztetve. A plébános és a falu vezetői is nagyon támogatóak.

Mik voltak a kihívások, amiket tapasztaltak a projekt teljesítése során?

Nem tudjuk időben befejezni az építési munkálatokat. Jó néhány kihívással nézünk szembe, mert a projekt kivitelezése egy nagy kiterjedésű területen történik, és a politikai helyzet az országban sem kedvező. Sok nehézséggel állunk szemben az anyagok beszerzése során és így a kiadás is sok.

Befejeződött a projekt?

Még nem. Nem tudjuk befejezni időben, az országban uralkodó politikai helyzet miatt és mert egy nagy kiterjedésű területen van.

Michael Milon Dewri atya beszámolója a barishali projektről

Műemléki ház átalakítása irodává és archívummá az LHC nővérek számára Barishalban

Megvalósult a projekt teljes egészében?

Folyamatban van a műemléki ház átalakítása az LHC (Lovers of the Holy Cross) nővérek számára. A nővérek ebben az épületben fogják összegyűjteni a kongregáció történetének és karizmájának anyagát. Régi álmuk válik valóra.

Mi a projekt szerepe a nemzeti/tartományi/egyházmegyei pasztorális tervben?

A barishali egyházmegye egy új egyházmegye, indulni fog a hit- és erkölcsstan oktatás. Az egyházmegye törődik az LHC nővérekkel, és ők is nagyban hozzájárulnak, hogy az egyházmegye pasztorális terve megvalósuljon. E projektnek köszönhetően még több hivatás fog születni az LHC kongregációban, tehát sokat segít majd a nővéreknek, ezáltal az egyházmegyének is.

Ki vesz részt a projektben?

Az egyházmegye és az LHC nővérek közvetlenül részt vesznek az építési munkálatokban, az építőkkel való konzultáció útján. Az egyházmegyei projektek és építkezések titkára állandóan felügyeli a projektet.

Milyen kihívásokkal találkozott a projekt kivitelezése során?

Nem lehet terv szerint haladni a munkával, az országban uralkodó politikai helyzet miatt.

Befejeződött a projekt?

Még nem. De a nővérek boldogan figyelik az építési munkákat.

Anondopur

Barishal

Dél-szudáni misszió

A perui származású Karina Ruth nővér, aki több éve egy dél-szudáni misszióban szolgál, ezt írta:

Dél-Szudánban a gyerekek megpróbáltatásokkal teli környezetben élnek. Mióta az ország 2011-ben függetlenné vált, a konfliktusok, a kitelepítések és a szegénység kőkeményen érintették őket is.

Ezrek voltak kénytelenek elmene-külni falvaikból,

és most zsúfolt táborokban élnek, ahol a tanulásra vagy a játékra való lehetőségek korlátozottak. Az iskolák zsúfoltak és forráshiányosak. Kevés a tanár; sokan képzetlenek és nem kapják rendszeresen a fizetésüket. A lányok még kiszolgáltatottabbak: a korai házasság, a biztonsági aggályok miatt sokan kimaradnak az iskolából. Az élelmiszer-bizonytalanság milliók családját érinti, és a gyerekek szenvedik meg leginkább. A rossz táplálkozás általános, gyengítve a fiatal testet és elmét. Megfelelő táplálkozás hiányában a gyermekek nehezen fejlődnek és tanulnak. A tiszta vízhez és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés is korlátozott, ami azt jelenti, hogy a megelőzhető betegségek gyakran halálosak.

Várjuk olvasóink véleményét

a Népek Missziója hírlevél cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos kérdéseiket is.

Üzenetet honlapunkon keresztül is lehet küldeni:

<http://papaimisszio.hu>
pmmmisszio@gmail.com
 Pápai Missziós Művek

„A remény misszionáriusai a népek között”

**Missziós vásárnap
2025. október 19.**

Miért fontos a Missziós Vásárnap?

Azért, mert ezen a napon az egyetemes Egyház külön figyelmet szentel az Egyház missziójának és támogatja imával és anyagi segítséggel főképpen a missziós országokban lévő keresztenyeket.

Adomány céljai:

Az összegyűlt adomány teljes összegét elküldjük a célzott missziós országokba, ahol ténylegesen szükség van új egyházközség létrehozására és támogatására, templomok és kápolnák építésére, katekéták képzésére.

Legyél te is a misszió támogatója:

Érezd együtt a hitvallókkal, akikkel ugyanazt a hitet osztod meg. Kis adományod és imád képes csodát művelni. „Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” **Jn 13, 35.**
Az adományokat szeretettel fogadjuk.
Bankszámla: 11600006-00000000-19303435

missio
PÁPAI MISSIONS MŰVEK

Információ: Pápai Missziós Művek
1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.
pmmmission@gmail.com
telefon: 06 30 941 2209

